

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 sierpnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że P. M. od dnia 15 stycznia 2014 r. do 14 lutego 2014 r. i od 1 kwietnia 2014 r. podlega ubezpieczeniom społecznym jako pracownik u płatnika składek K. W. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę. Jednocześnie, w punkcie drugim decyzji, organ rentowy za miesięczną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu wymienionego zatrudnienia od dnia 1 stycznia 2015 r. przyjął kwotę 875 zł. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że od dnia 15 stycznia 2014 r. P. M. została zatrudniona przez K. W. na podstawie umowy o pracę w wymiarze 1/2 etatu na stanowisku lekarza weterynarii za wynagrodzeniem 840 złotych, natomiast od 1 stycznia r. jej wynagrodzenie wzrosło do 2.700 zł za pracę w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy wskazał, że wzrost wynagrodzenia nastąpił krótko przed wystąpieniem z roszczeniem o zasiłek chorobowy w związku z niezdolnością do pracy przypadającą w okresie ciąży. Postanowienie umowy o pracę odnośnie ustalonej od 1 stycznia 2015 r. kwoty wynagrodzenia organ rentowy uznał jako czynność prawną sprzeczną z zasadami współżycia społecznego i nieważną z mocy art. 58 § 2 k.c. /decyzja k. 108-109 akt ZUS/

W dniu 9 września 2015 r. P. M. złożyła odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o zmianę decyzji i przyjęcie, że miesięczną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia od 1 stycznia 2015 r. wynosi 2.700 zł. Odwołująca wniosła także o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu odwołania wskazała, że wzrost wynagrodzenia wiązał się nie tylko ze zwiększeniem wymiaru czasu pracy z 1/2 do pełnego etatu, ale także z poszerzeniem jej zakresu obowiązków pracowniczych o wykonywanie badań laboratoryjnych. Wskazała, że jej wynagrodzenie, jako osoby z wyższym wykształceniem faktycznie było wyższe od wynagrodzenia technika weterynarii zatrudnionego przez K. W.. /odwołanie k. 2-7/.

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 16 września 2015 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. /odpowiedź na odwołanie k. 10/.

Płatnik składek K. W. w toku procesu przyłączyła się do stanowiska wnioskodawczynie. /niesporne/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. M. jest z wykształcenia lekarzem weterynarii z uprawnieniami do wykonywania tego zawodu. /niesporne/

Od marca 2013 roku K. W. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej pod nazwą - Przychodnia (...). Przedmiotem działalności jest świadczenie usług weterynaryjnych. /niesporne/.

W 2013 roku K. W. nie zatrudniała żadnych pracowników. /przesłuchanie płatnika – e – protokół rozprawy z dnia 26.07.2016 – zapis nagrania 00:04:44 – płyta CD k 163 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 00:19:14 – 00:36:33 – płyta CD k 42/

Przed zatrudnieniem u K. W. w okresie od dnia 26 listopada 2009 roku do 27 listopada 2013 roku wnioskodawczynie była pracownikiem (...) s.c. M. C., A. D.. /świadczenie pracy k 2 części A akt osobowych – koperta k 160/

W sierpniu (...) urodził się pierwszy syn wnioskodawczynie. /niesporne/

W dniu 14 stycznia 2014 roku P. M. i K. W. zawarły umowę o pracę na okres próbny od 15 stycznia 2014 roku do 14 lutego 2014 roku, na mocy której P. M. została zatrudniona przez K. W. na 1/2 etatu na stanowisku lekarza weterynarii za wynagrodzeniem 840 złotych brutto. /umowa o pracę k 1 części B akt osobowych – koperta k 160/

W związku z zatrudnieniem wnioskodawczynie została zgłoszona w dniu 17 stycznia 2014 roku do ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego. Została także sporządzana dokumentacja kadrowa obejmująca m.in. oświadczenie dla celów obliczania miesięcznych zaliczek na podatek dochodowy; informację o warunkach zatrudnienia. W dniu 16 stycznia 2014 r. wnioskodawczynie przesłała instruktaż ogólny i stanowiskowy z zakresu BHP. Zaświadczenie lekarskie

z dnia 10 stycznia 2014 r. stwierdza brak przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania przez wnioskodawczynię pracy lekarza weterynarii. / druk k 11 części B akt osobowych – koperta k 160, informacja dla pracownika k. 6 części B akt osobowych – koperta k 160, oświadczenie k. 7 części B akt osobowych – koperta k 160, zaświadczenie k. 5 części A, zaświadczenie lekarskie k. 5 części A akt osobowych – koperta k 160/

W związku z tym, że strony zawartej umowy nie dogadały się co do wysokości wynagrodzenia wnioskodawczyni zarejestrowała się w Urzędzie Pracy. Ponieważ nie znalazła innej pracy, w dniu 31 marca 2014 roku została ponownie zatrudniona przez K. W. – na czas określony od 1 kwietnia 2014 roku do 31 grudnia 2014 roku w wymiarze 1/2 etatu na stanowisku lekarza weterynarii za wynagrodzeniem 840 złotych brutto. /umowa o pracę k 12 części B akt osobowych – koperta k 160, zeznania świadka M. M. - e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 01:07:40 – 01:16:32 – płyta CD k 42, przesłuchanie wnioskodawczyni – e – protokół rozprawy z dnia 26.07.2016 – zapis nagrania 00:04:09 – płyta CD k 163 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 00:03:48 – 00:19:13 – płyta CD k 42, przesłuchanie płatnika – e – protokół rozprawy z dnia 26.07.2016 – zapis nagrania 00:04:44 – płyta CD k 163 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 00:19:14 – 00:36:33 – płyta CD k 42/

W dniu 31 marca 2014 roku K. W. ponownie zgłosiła P. M. do ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego. /druk k 13 części B akt osobowych – koperta k 160/

Strony tej umowy uzgodniły, że jeżeli lecznica zacznie przynosić zysk, wnioskodawczyni zostanie zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy, a jej wynagrodzenie wzrośnie. /zeznania świadka M. M. - e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 01:07:40 – 01:16:32 – płyta CD k 42, przesłuchanie wnioskodawczyni – e – protokół rozprawy z dnia 26.07.2016 – zapis nagrania 00:04:09 – płyta CD k 163 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 00:03:48 – 00:19:13 – płyta CD k 42, przesłuchanie płatnika – e – protokół rozprawy z dnia 26.07.2016 – zapis nagrania 00:04:44 – płyta CD k 163 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 00:19:14 – 00:36:33 – płyta CD k 42/

W okresie do 31 grudnia 2014 roku wnioskodawczyni świadczyła na rzecz płatnika pracę przez 4 godziny dziennie, według grafiku ustalonego z K. W.. / zeznania świadka M. M. - e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 01:07:40 – 01:16:32 – płyta CD k 42, przesłuchanie wnioskodawczyni – e – protokół rozprawy z dnia 26.07.2016 – zapis nagrania 00:04:09 – płyta CD k 163 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 00:03:48 – 00:19:13 – płyta CD k 42/

Lecznica prowadzona przez K. W. w 2014 roku miała coraz większe obroty, rozszerzono godziny przyjęć, dokupiono sprzęt laboratoryjny, który przyniósł dodatkowe dochody z badań, ale i dodatkowe obowiązki dla płatnika i jednego pracownika - wnioskodawczyni. Obroty te nie spadły jesienią, w związku z tym K. W. uznała, że będzie w stanie utrzymać pracownika z wyższym wynagrodzeniem. Sytuacja ta nie zmieniła się do grudnia 2014 roku. /dokumentacja księgowa k 44-61, zestawienie przychodów i dochodów k 92- przesłuchanie płatnika – e – protokół rozprawy z dnia 26.07.2016 – zapis nagrania 00:04:44 – płyta CD k 163 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 00:19:14 – 00:36:33 – płyta CD k 42

W związku z tym dniu 31 grudnia 2014 roku K. W. zawarła z P. M. kolejną umowę o pracę na czas określony od 1 stycznia 2015 roku do 30 września 2016 roku, na podstawie której wnioskodawczyni została zatrudniona jako lekarz weterynarii w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem 2.700 złotych brutto. /umowa o pracę k 22 części B akt osobowych – koperta k 160/

Negocjując wysokość wynagrodzenia przy zawieraniu tej umowy wnioskodawczyni zaproponowała kwotę 3.000 złotych brutto. P. początkowo proponowała 2.500 złotych brutto. Strony zgodziły się wypośredkować te kwoty. / zeznania świadka M. M. - e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 01:07:40 – 01:16:32 – płyta CD k 42, przesłuchanie wnioskodawczyni – e – protokół rozprawy z dnia 26.07.2016 – zapis nagrania 00:04:09 – płyta CD k 163 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 00:03:48 – 00:19:13 – płyta CD k 42, przesłuchanie płatnika – e – protokół rozprawy z dnia 26.07.2016 – zapis nagrania 00:04:44

– płyta CD k 163 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 00:19:14 – 00:36:33 – płyta CD k 42/

Wnioskodawczyni jest doświadczonym lekarzem weterynarii. W okresie zatrudnienia u płatnika samodzielnie operowała zwierzęta, nie wymagała żadnej kontroli ze strony K. W.. Robiła zamówienia dla lecznicy, wpisywała faktury w komputer. Badania laboratoryjne przez nią wykonywane nie były nigdy weryfikowane przez pracodawcę. /zeznania świadka O. A. - e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 00:39:55 – 00:51:46 – płyta CD k 42, zeznania świadka M. M. - e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 01:07:40 – 01:16:32 – płyta CD k 42, przesłuchanie płatnika – e – protokół rozprawy z dnia 26.07.2016 – zapis nagrania 00:04:44 – płyta CD k 163 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 00:19:14 – 00:36:33 – płyta CD k 42

Od chwili przejścia na pełen etat wnioskodawczyni zaczęła pracować 8 godzin dziennie. /zeznania świadka O. A. - e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 00:39:55 – 00:51:46 – płyta CD k 42, zeznania świadka M. M. - e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 01:07:40 – 01:16:32 – płyta CD k 42/

W dniu 14 stycznia 2015 roku P. M. podczas wizyty lekarskiej dowiedziała się, że jest w 5/6 tygodniu ciąży. /kserokopia karty przebiegu ciąży k 18, kserokopia dokumentacji lekarskiej k 86, zeznania świadka M. M. - e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 01:07:40 – 01:16:32 – płyta CD k 42, przesłuchanie wnioskodawczyni – e – protokół rozprawy z dnia 26.07.2016 – zapis nagrania 00:04:09 – płyta CD k 163 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 00:03:48 – 00:19:13 – płyta CD k 42/

W okresie od 1 kwietnia 2015 roku wnioskodawczyni była niezdolna do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży. /niesporne/

Na miejsce wnioskodawczyni w dniu 7 kwietnia 2015 roku została zatrudniona A. G. (1) – osoba z rocznym doświadczeniem w pracy, ale nie na samodzielnym stanowisku. Osoba ta została zatrudniona na podstawie umowy o pracę na okres próbny 3 miesiące, na ½ etatu za najniższym wynagrodzeniem. Po tych 3 miesiącach doszło do nawiązania stosunku pracy na podstawie umowy o pracę na czas określony do 30 czerwca 2016 roku, w pełnym wymiarze czasu pracy, z najniższym wynagrodzeniem. /zeznania świadka O. A. - e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 00:39:55 – 00:51:46 – płyta CD k 42, przesłuchanie płatnika – e – protokół rozprawy z dnia 26.07.2016 – zapis nagrania 00:04:44 – płyta CD k 163 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 00:19:14 – 00:36:33 – płyta CD k 42

A. G. (1) nie operuje zwierząt. Badania laboratoryjne przez nią wykonywane muszą być sprawdzane przez K. W.. / przesłuchanie płatnika – e – protokół rozprawy z dnia 26.07.2016 – zapis nagrania 00:04:44 – płyta CD k 163 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami – e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 00:19:14 – 00:36:33 – płyta CD k 42/

W okresie od maja do listopada 2014 roku w Lecznicy Na (...) O. A. (2) odbywała staż, a od grudnia 2014 roku została zatrudniona przez K. W. na stanowisku opiekuna zwierząt – technika weterynarii, na ½ etetu za wynagrodzeniem 600-700 złotych. /zeznania świadka O. A. - e – protokół rozprawy z dnia 29.04.2016 – zapis nagrania 00:39:55 – 00:51:46 – płyta CD k 42

W złożonych za ubezpieczoną imiennych raportach miesięcznych o należnych składkach K. W. wykazała następujące miesięczne podstawy wymiaru składek: od 15 stycznia 2014 r. do 14 lutego 2014 r. i od 1 kwietnia 2014 r. do 31 grudnia 2014 r. - 840 zł, od stycznia 2015 r. – 2.700 zł /niesporne/.

Należne składki do ZUS za P. M. zostały odprowadzone /niesporne/.

Na okres od 15 września 2015 r. do 12 września 2016 r. wnioskodawczyni został udzielony urlop macierzyński oraz urlop rodzicielski. /podanie k 30 części B akt osobowych – koperta k 160//.

Za okres od 20 lipca 2012 r. ubezpieczona wystąpiła z roszczeniem o wypłatę zasiłku macierzyńskiego /zaświadczenie płatnika składek k. 69-70 akt ZUS/.

Po zakończeniu urlopu macierzyńskiego wnioskodawczyni rozpoczęła korzystanie z urlopu wychowawczego /zeznania wnioskodawczyni T. B. k. 52-v w zw. z k. 102/.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o niekwestionowane przez strony dokumenty złożone do akt sprawy oraz w oparciu o zeznania świadków O. A. (2) i M. M. (2) oraz na podstawie przesłuchania stron, które to dowody Sąd uznał za wiarygodne, gdyż są spójne, logiczne i znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym z dokumentów. Zeznający wykazali się zgodną i spójną wiedzą co do tego na jakich warunkach ubezpieczona została zatrudniona i szczegółowo czym się zajmowała.

Rozpoznając sprawę Sąd pominął zeznania świadków A. G. (2), Z. L. i J. Ł. – klientek (...) Na (...). Osoby te nie były bowiem w stanie wypowiedzieć się co do faktycznego czasu pracy wnioskodawczyni w okresie jej zatrudnienia ani co do wysokości faktycznie otrzymywanego przez nią wynagrodzenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt.1 i art. 13 pkt.1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2015 poz. 121 z późn. zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych będących pracownikami, w myśl art. 18 ust. 1, stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9, to jest przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy nie kwestionował faktu nawiązania stosunku pracy między P. M. i K. W. i świadczenia tej pracy przez wnioskodawczynię na podstawie umowy o pracę.

Organ rentowy zakwestionował jedynie ważność postanowień umowy o pracę zawartej przez strony w dniu 31 grudnia 2014 r., którą począwszy od dnia 1 stycznia 2015 r. wymiar czasu pracy P. M. z 1/2 etatu został zwiększony do pełnego etatu, a wynagrodzenie za pracę z kwoty 840 zł brutto zostało podwyższone do kwoty 2.700 zł brutto. Uznając postanowienia umowy z dnia 31 grudnia 2014 r. w kwestii wysokości wynagrodzenia za nieważne na podstawie art. 58 § 2 k.c. organ rentowy przyjął, że miesięczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia od 1 stycznia 2015 r. stanowi kwota 840 zł.

Dopuszczalność dokonywania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych kontroli i kwestionowania wysokości wynagrodzenia pracownika stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że zostało wypłacone na podstawie umowy sprzecznej z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierzającej do obejścia prawa (art. 58 k.c.), jest w orzecznictwie Sądu Najwyższego nie kwestionowana /por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2005 r. sygn. II UZP 2/05, opubl. OSNP 2005 nr 21, poz. 338; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2005 r. sygn. II UK 16/05, opubl. OSNP 2006/11-12/191; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2005 r. sygn. III UK 89/05, opubl. OSNP 2006/11-12/192; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2009 r. sygn. III UK 7/09, LEX nr 509047/.

W uchwale z dnia 27 kwietnia 2005 r. sygn. II UZP 2/05 (opubl. OSNP 2005 nr 21, poz. 338) Sąd Najwyższy sformułował tezę, iż – na gruncie art. 353¹ KC - w prawie pracy obowiązuje zasada swobodnego kształtowania postanowień umownych, przy czym wolność kontraktowa realizuje się tylko w takim zakresie, w jakim przewiduje to obowiązujące prawo. Autonomia stron umowy w kształtowaniu jej postanowień podlega więc ochronie jedynie

w ramach wartości uznawanych i realizowanych przez system prawa, a strony obowiązują nie tylko respektowanie własnego interesu jednostkowego, lecz także wzgląd na interes publiczny. Powyższe przeniósł Sąd Najwyższy na grunt prawa ubezpieczeń społecznych stwierdzając, iż art. 18 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, w związku z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz z przepisami rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, musi być uzupełniony w ramach systemu prawnego stwierdzeniem, że podstawę wymiaru składki ubezpieczonego będącego pracownikiem stanowi wynagrodzenie godziwe, a więc należne, właściwe, odpowiednie, rzetelne, uczciwe i sprawiedliwe, zachowujące cechy ekwiwalentności do pracy. Ocena godziwości wynagrodzenia wymaga uwzględnienia okoliczności każdego konkretnego przypadku, a zwłaszcza rodzaju, ilości i jakości świadczonej pracy oraz wymaganych kwalifikacji.

Przytoczony pogląd Sądu Najwyższego dopuszczający kompetencję organu ubezpieczeń społecznych w zakresie weryfikowania treści umowy o pracę w zakresie postanowień określających wynagrodzenie za pracę, czyli przychód zadeklarowany jako podstawa wymiaru składek, został podzielony w orzecznictwie sądów powszechnych /por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24 października 2012 r. sygn. III AUa 1356/12, LEX nr 1237108; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 10 stycznia 2013 r. sygn. III AUa 1039/12, LEX nr 1267331/. Stanowisko to Sąd Okręgowy w składzie niniejszym również podziela.

Zdaniem Sądu Okręgowego w będącej przedmiotem rozpoznania sprawie kwestionowanie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych wysokości ustalonego w umowie o pracę wynagrodzenia, w świetle poczynionych ustaleń faktycznych, było jednak nieuzasadnione.

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie wykazał bowiem, że po ustaniu umowy o pracę na okres próbny z dniem 14 lutego 2014 roku – ze względu na brak możliwości podwyżki wynagrodzenia – wnioskodawczyni rozpoczęła poszukiwanie pracy w innym miejscu, a w marcu 2014 roku, po bezskutecznych poszukiwaniach, zawierając drugą z kolei umowę o pracę na czas określony od 1 kwietnia 2014 roku do 31 grudnia 2014 roku strony umówiły się, że jeżeli lecznica zacznie przynosić zysk, wnioskodawczyni zostanie zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy, a jej wynagrodzenie wzrośnie.

Ustalenia Sądu dokonane w przedmiotowej sprawie wykazały także, że lecznica prowadzona przez K. W. w 2014 roku zaczęła osiągać coraz większe obroty, rozszerzono godziny przyjęć, dokupiono sprzęt laboratoryjny, który przyniósł dodatkowe dochody z badań, ale i dodatkowe obowiązki dla płatnika i jedynego pracownika, który się tym zajmował – wnioskodawczyni, że obroty te nie spadły jesienią, a sytuacja ta nie zmieniła się do grudnia 2014 roku, w związku z tym K. W. uznała, że będzie w stanie utrzymać pracownika z wyższym wynagrodzeniem.

W świetle powyższych faktów nie budzi żadnych wątpliwości Sądu przyczyna zwiększenia wnioskodawczyni wymiaru czasu pracy do pełnego etatu ani fakt wykonywania pracy w takim wymiarze od dnia 1 stycznia 2015 roku.

Analiza dowodów zebranych w sprawie wskazuje, iż istotnie wynagrodzenie P. M. ustalone na kwotę 2.700 zł brutto odbiega od pełnoetatowych wynagrodzeń innych zatrudnionych u K. W..

Różnica ta znajduje jednak uzasadnienie zważywszy na zakres obowiązków wnioskodawczyni (szerszy od zakresu obowiązków pozostałych pracowników), jej doświadczenie zawodowe (7 lat pracy na stanowisku lekarza weterynarii) i samodzielność w wykonywaniu obowiązków (czynności wykonywane przez pozostałych pracowników wymagały weryfikacji merytorycznej). Wskazać należy, że wnioskodawczyni jako jedyny pracownik płatnika samodzielnie wykonywała operacje u zwierząt.

Biorąc pod uwagę zakres obowiązków, a przede wszystkim zakres odpowiedzialności ubezpieczonej, jej kwalifikacje zawodowe, a nade wszystko doświadczenie - wynagrodzenia w kwocie 2.700 zł brutto nie można w żaden sposób uznać za wygórowane. Ustalono przy tym, że kondycja finansowa firmy (...) pozwalała na podwyżkę płacy, a od wypłaconych ubezpieczonej wynagrodzeń należne składki na ubezpieczenia społeczne zostały odprowadzone.

Ustalenia Sądu dokonane w sprawie wykazały, że o swej drugiej, nieplanowanej ciąży wnioskodawczyni dowiedziała się dopiero w dniu 14 stycznia 2015 roku.

Postępowanie w sposób jednoznaczny i nie budzący żadnych wątpliwości wykazało zatem, iż w momencie podpisywania umowy w dniu 31 grudnia 2014 roku, zwiększającej wymiar czasu pracy i wysokość wynagrodzenia, strony nie mogły przewidzieć spodziewanej daty absencji ubezpieczonej w związku z niezdolnością do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży – od dnia 1 kwietnia 2015 roku. Argumentacja organu rentowego, że w dacie podpisywania nowej umowy stronom znany był fakt ciąży jest całkowicie dowolna i nie poparta żadnymi miarodajnymi dowodami.

Wobec tak poczynionych ustaleń stanu faktycznego odwołanie ubezpieczonej należało uznać za zasadne.

Zdaniem Sądu Okręgowego, nie ma podstaw do stwierdzenia, że dokonana (wobec zwiększenia wymiaru czasu pracy) podwyżka wynagrodzenia od 1 stycznia 2015 roku miała na celu jedynie skorzystanie z wyższych świadczeń z ubezpieczenia społecznego przysługujących w związku z rodzicielstwem.

Ustalenia faktyczne sprawy potwierdzają, że ubezpieczona faktycznie wykonywała pracę w wymiarze i w zakresie powierzonych umową z dnia 31 grudnia 2014 roku, a umówione wynagrodzenie było jej wypłacane. Okoliczności powyższe zostały wykazane przez ubezpieczoną na podstawie dowodów przeprowadzonych w niniejszej sprawie.

W tych okolicznościach nie sposób uznać, że podwyższenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne nastąpiło w warunkach art. 58 § 2 k.p.c., tj. że narusza prawo bądź zasady współzycia społecznego. Uzasadnia to zmianę zaskarżonej decyzji, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., i ustalenie zgodnie z żądaniem odwołujących się, że miesięczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu zatrudnienia P. M. u K. W. od dnia 1 stycznia 2015 roku stanowi kwotę 2.700 zł.

Stosownie do wyników postępowania, na podstawie art. 98 k.p.c., Sąd obciążył organ rentowy obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego poniesionych przez wnioskodawczynię. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił na podstawie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu z dnia 28 września 2002 r. (t. j. Dz.U. z 2013 r., poz. 461 z późn.zm.)

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.